

Nenašli jste Pražský Metropol v domovní schránce? Aktuální číslo můžete získat mimo jiné také ze stojanů v obchodních centrech Palác Flora, Metropole Zličín, Galerie Nové Butovice, Pasáž Hájek, Neo Luxor, Palác Koruna, dále na čerpacích stanicích Benzina, Agip, KM Prona a EuroOil, v restauracích, pizzeriích a kavárnách ve vnitřním městě nebo na obecních a katastrálních úřadech v Praze a středních Čechách

www.tydeniky.cz

PRAŽSKÝ

číslo 12 | ročník II | 6. října 2009

METROPOL

Nepolapitelný živel Miluška Bittnerová

Pár okamžiků před naší schůzkou prolétla Prahou větrná bouře. V ten moment jsem ještě netušila, že takhle nepříjemná hříčka přírody není poslední nezkrotný úkaz, se kterým se ten den setkám. Miluška Bittnerová dorazila na minutu přesně.

V očekávání submisivní, ne příliš výrazné blondýnky, jsem si podala

lence, trochu bouřka, ale jinak pohoda. Řecko je nádherná země. A na rybolov samozřejmě taky došlo. Pak jsme tak různě jezdili se známými na chaloupku, občasně na ryby a taky práce, práce a práce.

■ **Vypadá to, že u vás doma se ryby sklouňují ve všech pádech. Umíte je také upravit?**

To ne. Já nevařím. Asi to trochu umím, ale moc mě

to nebaví, úplně mi

to asi nejde, s nožem prý vypadám nebezpečně. Ale hlavně mě k tomu manžel nepustí.

■ **Asi vám začínám závidět. Existuje nějaká domácí práce, ke které váš manžel pustí?**

Když k nám třeba přijde někdo na večeri, tak připravuju různé ovocné mísy, obložené talíře, motám si ty salámky, načančám na stůl ubrousky... S tím si vyhraju. Samozřejmě také uklízím. A jinak jsem takový ten technický typ, zapojit televizi nebo video, to pro mě není problém. Ale ta kuchyně prostě není můj rajón.

■ **Během našeho povídání jste mě přesvědčila o tom, že se seriálovou Eliškou nemáte mnoho společného. Eliška má však dospívající dceru. Ani v její postavě se nedá dohledat nějaký moment podobný dospívání Milušky Bittnerové?**

Tak to určitě ano. Eliščina Katka je velmi problematická, ale přesto je miň problematická, než jsem byla já. Kolikrát si i říkám, že to, co jí napíšu, je pohoda, velká pohoda. Je fakt, že Eliška je hodná, velmi tolerantní. Trochu se bojím, že se svým dítětem nebudu mít tolik tr-

ruku s éterickou vílou. Pár chvil nato jsem si už ale povídala s nepolapitelným živlem, který, s nefalšovanou pokorou a vědomím, že nic není samozřejmé, přijímá s neskutečnou energií vše, co život nabízí.

■ **K rozhovoru jste si vybrala holešovický bar Piano. Souvisí to nějak s jedním z vašich skalních korníčků, hrou na klavír?**

Tak to je velká náhoda. Já jsem tady za rohem dřív bydlela a tohle byla moje první hospoda, můj první panák. Mí kamarádi se sem také naučili chodit a dneska se tu scházejí i beze mě. Klavír tady sice mají, ale úplně rozladěný.

■ **Kromě hry na klavír ráda chytáte ryby. Jaké jste měla léto, došlo i na rybolov?**

Léto bylo báječné, dovolená úžasná. Byli jsme s manželem na Lesbosu a strašně jsme si to užili. Při cestě tam nás sice trochu stihly turbu-

pělivosti. Protože vím, co všechno je v 16ti letech možné a jaká rizika tyhle roky nesou, tak myslím, že budu dost přísná matka.

■ **Vaše mladší sestra má dvouletou dcerku. Vy o svých biologických hodinách říkáte, že netikají...**

Já neříkám, že děti vůbec, já se na to i těším, až budu matka. Ale zatím převládá pocit, že si to neumím představit. A musím říct, že kromě novinářů se mě na to nikdo neptá, nikdo na mě netlačí. Za rok to nebude, ale rodinu určitě chci mít.

■ **V tomto ohledu se tedy se svojí sestrou rozcházíte. Je naopak něco, v čem jste si podobné?**

Moje sestra je mladší sestra se vším, co k tomu patří. Máme za sebou naprosto klasický průběh dětství, kdy se střídaly ty ochranné role s těmi až konkurenčními. Sestra je ale povahově úplně jiná než já. Rozdíl mezi námi je třeba v tom, že ona umí dít, umí se učit, zatímco já jsem se to nestihla naučit.

■ **Protože jste měla spoustu jiných zájmů? Ne, naopak. Já jsem měla samé jedničky a poměrně dlouho jsem byla bezproblémová. Dneska to ale vypadá tak, že zatímco moje sestra mluví pěti jazyky, já se neustále začínám učit angličtinu.**

■ **Své jméno jste spojila s charitou, v říjnu budete moderovat koncert pořádaný ve prospěch dětského domova v Nymburce.**

Ano, to je pravda, 14. října budu jedním ze dvou průvodců akce „Den s Pepinou“, jehož součástí je i charitativní galakoncert. Ráda bych ale vysvětlila, že nejsem člověk, který této akci propůjčil své jméno a obličej. Jsem člověk, který je v realizačním týmu projektu. Jsem ten, kdo dělá denně několik telefonátů, řeší a schvaluje, jezdí do Nymburka s plakáty... Samozřejmě na to ale nejsem sama. Mám okolo sebe spoustu úžasných, hodných, šikovných lidí, kteří nezištně pomáhají. A věřte, že práce mají dost.

Text: Jana Lupoměská, foto: Jana Pertáková

Profil

- narodila v roce 1977 v Jičíně
- vystudovala DAMU, obor herectví na katedře alternativního divadla
- hraje na klavír, kytaru a flétnu, zabývá se filmem, divadlem, dabingem, moderuje společenské akce
- k jejím zálibám patří dobrý spánek, dobré jídlo, literatura faktu, filmy a rybaření
- v současné době se pravidelně objevuje na televizních obrazovkách v roli vrchní sestry Elišky Slavíkové v seriálu Ordinance v růžové zahradě

BĚH KANCELÁŘSKÝCH KRYŠ 2009

10. ŘÍJNA 2009 14.00, OVOCNÝ TRH, PRAHA 1

www.behkancelarskychkrys.cz

původní rozhovor na www.tydeniky.cz

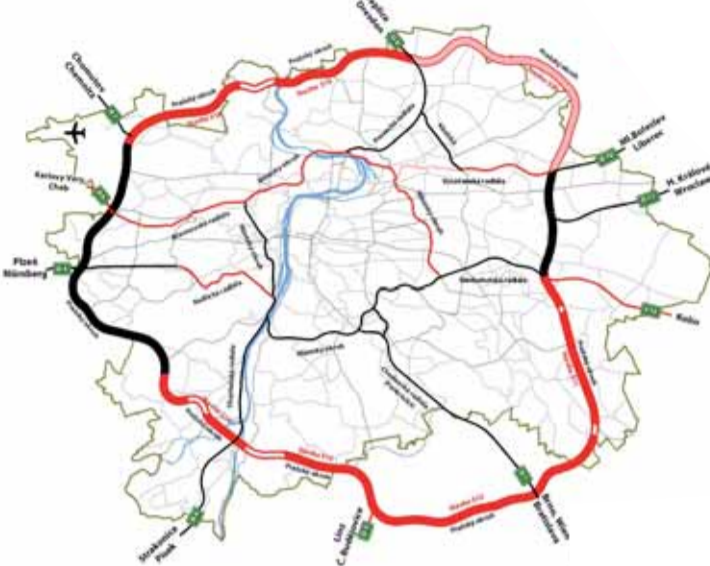
distribuuován i v síti vydavatelství

PRAŽSKÝ METROPOL

z metropole

Pražský okruh odlehčí dopravě

Praha | Odlehčit zatíženou síť městských komunikací a propojit všechny dálnice a rychlostní silnice u Prahy a umožnit tak tranzitní dopravě plynulý přechod mezi všemi dálkovými trasami je úkolem tzv. Pražského okruhu neboli rychlostní silnice R1.

Pražský okruh	Ostatní nadřazená síť
realizováno	realizováno
stavby plánované do r. 2010	stavby plánované do r. 2010
stavby plánované po r. 2010	stavby plánované po r. 2010
tunelové úseky	

Někdy bývá označován jako "vnější", protože v Praze je budován ještě vnitřní tzv. Městský okruh. Plánovaná cena dostavby činí 84 miliard korun.

O výstavbě velkého dálničního okruhu, který by pojal tranzitní dopravu, se v Praze mluvilo již před druhou světovou válkou. Stavba okruhu byla schválena až v roce 1963 a výstavba dálničního okruhu kolem Prahy začala teprve v 80. letech. V roce 1987 došlo k rozhod-

nutí, že okruh nebude dálnice, ale pouze rychlostní silnice.

V současnosti jsou v provozu dvě souvislé části okruhu R1 – na západě města úsek Ruzyně – Slivenec (stavby 515, 516 a 517) – zde se napojují D5, R7 a budoucí R6 – a na východě města úsek Satalice – Běchovice (stavba 510), která spojuje dálnice D11 a R10. Tyto dva úseky dohromady měří necelých 17 km. Celková délka okruhu bude zhruba 83 km.

Zdroj: www.magistrat.praha-mesto.cz

Činoherák zahájil sezonu Kočičí bažinou

Praha | Jako první premiéru své 45. sezony uvedl pražský Činoherák inscenaci irského dramatu U kočičí bažiny. Hra autorky Mariny Carrové, která ve svých dílech s oblibou využívá prvků řecké tragédie, je tentokrát variací klasického Euripidova dramatu Médeia.

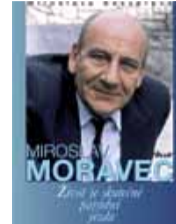
K motivům drsné a nelitostné antické tragédie přidala autorka v této hře nejen současné realie, ale také humor. Hra se odehrává v zapadlém koutě na irském venkově. Hester Swanová (Veronika Žilková) vždy žila naplno a po svém, nakonec však skončila zapletená do sítě svých vlastních vášní. Hrozí, že přijde o to nejdůležitější v jejím životě - o muže a dítě. Diváci se s ní setkávají v okamžiku, kdy opuštěná a zrazená stojí před svým posledním životním rozhodnutím... V inscenaci U kočičí bažiny tomu není jinak.

Vedle Veroniky Žilkové v hlavní roli hrají Matěj Dadák, Gabriela Vránová, Lenka Skopalová, Vladimír Kratina, Stanislav Zindulka a další. (lupo)

Pocta Miroslavu Moravcovi

Praha | Miroslav Moravec stále žije! Alespoň v srdcích milovníků divadla, filmu a samotných herců. O tom ostatně někteří sami přesvědčili v Paláci knih Luxor na Václavském náměstí na křtu knihy Miroslav Moravec - Život je skutečně parádní jízda, kterou napsala Miroslava Besserová.

Proč právě Miroslav Moravec? „Protože mě vždycky bavil a zajímal jako herec i jako Kozoroh...“ odpověděla známá spisovatelka. Pokračování najdete v samotné knize, kterou kromě jiných pokřtili ředitel divadla Metro Michal Urban, Valerie Zavadská nebo Simona Postlerová. Akci moderoval Zdeněk Mahdal. (sin)

vznikla expozice výroby vína, která bude nejen poučovat o tom, jak víno vzniká, ale také schraňovat velmi cenné tekuté poklady,“ řekl Pavel Bém.

Od roku 1995 spadá pod správu Botanické zahrady také Vinice sv. Kláry. Jde o jednu z nejznámějších vinic v Praze. Svou rozlohou 3,5 hektaru je ze všech pražských vinic vůbec největší a navíc památkově chráněná. Její počátky se datují rokem 1228 sepsáním majetkové listiny Václava II.

Na dlouholetou tradici výroby vín z Vinice sv. Kláry bylo navázáno v roce 2003, kdy zpracovávání hroznů světili botanici vinařství Chloupek v Mělníku. V roce 2008 se botanická zahrada rozhodla využít vlastního potenciálu a zpracovávat hrozný výhradně „doma“, přímo na vinici. (lupo, mu)

Krausová a Roden hrají O lásce

Praha | Po úspěšné inscenaci Otevřené manželství, ve které Jana Krausová a Karel Roden excelují již sedmou sezónu, se tento pár setká na jevišti v dalším manželském duetu, tentokrát francouzské proveniencence.

O lásce čili Parle-moi d'amour spisovatele Phillipa Claudela je komorní inscenace, která s lehoučným drastickým humorem sleduje pařížský pár středního věku, rodiče dvou dětí, krásku a zvíře, kteří nepřehlédnou a navzájem si neprominou ani sebemenší nedostatek.

Děj se odehrává v průběhu jediného večera, manželé se právě vracejí z večere. Muž, posedlý myšlenkou potenciálního kariérního růstu, zaútočí na manželku kvůli rozhovoru, o kterém se domnívá, že během večere vedla s jeho firemním rivalem. Divoká hádka se nakonec dotkne mnoha aspektů jejich dlouholetého manželství. (lupo)

Botanická vyrábí víno

Praha | Expozici výroby vína v botanické zahradě uvedli do života 10. září milovníci vína – herci Iva Janžurová a Václav Postránecký. Vinobraní se zúčastnil i primátor hlavního města Prahy Pavel Bém. „Praha měla historicky své velmi významné vinice a je skvělé, že právě v této tradici stále pokračujeme. Je cenné, že právě tady v Praze, na trojských svazích,

Žabomyší války Jiřího Anderleho

Praha | Batrachomyomachia. Tak se jmenuje výstava Jiřího Anderleho v Domě U Kamenného zvonu na pražském Staroměstském náměstí. Těžko vyslovitelný název nevybral umělec náhodou. Český totiž znamená žabomyší válka.

Jiří Anderle, Hostina, 1987-88, olej na plátně, 125x160 cm

A právě Žabomyší a jiné války jsou podtitulem retrospektivní výstavy, která přináší průřez jeho tvorbou za uplynulé půlstoletí. Uvidíte na ní obrazy, grafiky a plastiky z let 1959 až 2009.

Dílo Jiřího Anderleho je vystaveno ve dvou patrech Domu U Kamenného zvonu. Přesto jde o pouhý zlomek jeho tvorby. Autoři výstavy ji rozdělili do dvou rovin – tou první je retrospektivní ohlédnutí, kde návštěvník najde výběr Anderleho obrazů od začátku 60. let 20. století. Zhruba sto padesát exponátů je rozděleno do několika cyklů. Dominantou expozice je pak monumentální obraz Tanec před modrou oblohou z roku 2006, namalovaný na velkém volném plátně.

Výstavu, která potrvá do října, si můžete prohlédnout s kurátorským nebo lektorským výkladem. (zuz)

více na www.tydeniky.cz

Obrazové výpovědi Jiřího Kolbavy

Praha | Světoběžník a fotograf Jiří Kolbaba vystavuje svoje snímky v odletové hale Terminálu 2 Letiště Praha. Výstavu People lze vidět do konce listopadu.

Expozice na 124 velkoformátových fotografiích představuje lidi z pěti kontinentů. Zachyceny jsou tu tváře i celé postavy nejrůznějších etnik od australských domorodců přes kmen Mursi z Etiopie až po obyvatele daleké Aljašky.

„Právě vzdušné přístavy po celém světě jsou místem, kde se lidé různých kultur ze všech koutů světa se-

tkávají nejčastěji. Díky zaujetí Jiřího Kolbavy lidskými osudy si divák může představovat příběh spojený s člověkem, jehož tvář zachytil prostřednictvím svého fotoaparátu,“ řekl vrchní ředitel pro Letecký obchod, provoz a řízení majetku Letiště Praha Jiří Pos.

„Nejsem profesionální fotograf, nikdy jsem nevyfotil žádnou studiovou, odborně nasvícenou, ani aranžovanou fotku. Své „modely“ fotím aktuálně v přirozeném prostředí, kde jsem je právě spatřil. Jediným make-upem bývá prach, pot, námraza či dešťová voda. Nejde mně o umělecky ztvárněný portrét, chci jen přinést obrazovou výpověď o tom, jak jsme všichni stejní,“ komentoval svoje díla jejich autor Jiří Kolbaba. (met)

výstavy

S jakou slevou jezdíte vy?

Povinné ručení

Využijte slevy/bonusu až 65 % na povinné ručení sjednané u ČSOB Pojišťovny. Zdarma navíc získáte úrazové pojištění, asistenční služby (pomoc při havárii a poruše vozidla – odtah či servis na místě poruchy) a exkluzivní limity plnění až 100 milionů Kč. Neváhejte, bonusy za jízdu bez nehod se převádějí.

www.csobpoj.cz

Člen skupiny KBC

Infolinka 800 100 777

Podzimní tělesný úklid

zdraví

Žije v Ústí nad Labem, ale kořeny má na Hradecku, v rodině známé bylinkářky a léčitelky. Svou roli sehrály geny, podporované trpělivostí prababičky se zvidavou právničkou...

Venuše Studničková už si dávno vybudovala svoji vlastní pozici na poli soudobého bylinkářství a alternativní medicíny. Ke své práci si zachovává seriózní a pragmatický přístup, stále se vzdělává, nikomu neslibuje zázraky a vždycky upozorňuje na nutnost následovat rady lékařů. Stálý okruh jejích klientů se neustále rozšiřuje a nechybí v něm ani samotní lékaři. A co víc - s novou dobou není ani nucena pravé pojmenování svého oboru skrývat.

„Před osmdesátým devátým být bylinkářkou samozřejmě veřejně nešlo. Já jsem nejdřív odmaturovala na zdravotní škole jako všeobecná sestra, následovala nástavba na dětskou sestru a pak další na rehabilitační. Což mi rozhodně na škodu nebylo. A to nejen ohledně znalostí lidského těla. Například latina ze studií mi značně ulehčuje spolupráci s lékaři. Jsou i tací, kteří rovnou řeknou pacientovi: vezměte náleží a běžte s ním k Venuši... Obrovskou roli v mém životě sehrál pan primář Lysý st., který mě důsledně vedl k tomu, abych se o zdravotnictví zajímala skutečně do hloubky, včetně složení léků a dalších souvisejících věcí. Dělat bylinky není jednoduše podat něco přes pult, je to věda, při níž by se člověk měl zajímat o potřeby a ta je lidského těla důsledně. Měl by třeba vědět, co s čím nekombinovat, například nedávat ženě s antikoncepcí třežalku, lidem, kteří berou psychofarmaka, nedoporučovat meduňku atd. Sledovat vývoj, stále se učit, nepřetržitě sbírat nové zkušenosti.

Od doby mých dalších studií - farmacie a fytoologie v Hradci - se dodnes účastním odborných přednášek v Praze a věřte, pořád je co doplňovat. Bylinky by se prostě neměly brát jako byznys, ale zodpovědně jako doplněk pro zdraví. I dobře míněný čaj může v jistém směru minimálně nepomoci.“

■ Jak jste se stala „legální“ bylinkářkou?

Z dnešního pohledu zábavné byly začátky mého podnikání. Když jsem si šla po revoluci zažádat o živnostenský list k bylinkám, myslela jsem, že odpovídající bude „nákup a prodej léčivých rostlin od renomovaných prodejců“. S tím si na živnostenském odboru tak nějak nevěděli rady, takže prý prostě „nákup a prodej“ jako všichni a „prodávajte si, co chcete“. Stala jsem se něčím mezi

potravinami, zdravotnickými pomůckami a lékařskými věcmi, různé úřady a kontroly nevěděly, co po mně vlastně mají chtít.

■ Léto 2009 máme za sebou. Co nás čeká a čeho se bojíme? Mluví se o podzimních depresích a tak...

Podzimní deprese jsou v každém případě menší než ty, které přicházejí s koncem zimy. Je to logické - dost lidí je po dovolených, ještě pořád jsou plni vzpomínek na letní pohodu, krásné počasí, babí léto, procházky, houby, grilování, kdo má bylinkovou zahrádku, tak sklízí... Já bych definovala podzim spíše jako období „zazimování“ nebo „tělesného úklidu“. V létě jsme si dopřávali více sladkého, více alkoholu, masa, grilovaných jídel a navíc musíme počítat se zimní hroz-

bou chřipek, bolesti kloubů a nakonec i blížícími se vánočními svátky s tradičními stresy, ale i dalšími „stravovacími hříchy“. Takže teď bychom měli dopřát organizmu „očistné“ dny, tj. bylinkové čaje, ledvinové nebo „jednobylinkové“ čaje (celík, vřes, přeslička), dostatek tekutin bez cukru a bublinek, omezit jídla příliš sladká, tučná, těžká a příliš slaná.

■ Hodně se mluví o skvělých účincích kopřivy.

Kopřiva je dobrá, ale - jako všechno - ani ta se nemá přehánět. Takže doporučuji pít ji maximálně týden. Pro podzim, kdy je ještě relativně teplo, existuje dobrý recept na kopřivu „za studena“ - vršky kopřiv rozmixovat, na litr přidat 2 až 3 snítky máty, plátky z půlky až jednoho citronu a když se člověk

nepřinutí pít nesladké, tak trochu medu. Vychladit, popř. přidat led, a ten litr průběžně přes den vypít. Jde o očistnou kúru, která je i velmi příjemná na chuť. Důležité je ani při podzimu nezapomínat na pohyb. Cvičení - pro ženy je obzvlášť zdravé věnovat se břišním tancům, ale i procházky jsou důležité. Ti, kdo mají domácí mazlíčky, to mají jednodušší, protože jsou nuceni se pohybu věnovat v jakémkoli počasí. Ale zároveň také vlastní jedno z nejúčinnějších antidepresiv. Mám dva knírače, takže dobře vím, o čem mluvím. Ale když jsme byli u těch depresí, musím říci, že mnohem horší jsou ty, které přicházejí před jarem. Počasí je možná lepší, ale den je ještě kratší.

■ Že vás přerušují - skáчете mi z Vánoc do jara, co mezitím?

Po Velikonocích je třeba dalšího odlehčení těla, prolévat ho detoxikačními, úlevovými čaji, používat i voňavé polštářky z levandule, dobromysli, meduňky, třežalky apod. Pít očistné čaje nebo jednotlivé byliny na ledviny, močový měchýř, stimulaci a regeneraci jaterních buněk (ostopěstrec mariánský), čaje na snížení cholesterolu. Samozřejmě, že jde v první řadě o zdraví, ale také chceme být pěkní do jarního oblečení a vzápětí do plavek, ne?

■ Kromě bylinek - které jsou zároveň vaší profesí - a vašich dvou výstavních psích kamarádů, máte čas na další „koničky“?

Hrozně ráda cestuji, ale to vlastně zase souvisí s mojí prací. Ať jsem, kde jsem, snažím se sbírat poznatky pro svůj obor.

**Text: Jana Soukupová
Foto: Jiří Severský**

Zasáhla hospodářská krize do Vašeho osobního rozpočtu? Máte obchodního ducha a chcete vydělat víc peněz?

Rádi Vám dáme

PŘÍLEŽITOST

v rozvíjejícím se obchodním oddělení moderních regionálních novin Pražský METROPOL pro hlavní město a Středočeský kraj

Požadujeme:

- ukončené SŠ vzdělání
- znalost práce na PC
- ŘP skupiny B
- časovou flexibilitu
- výborné komunikační schopnosti

Nabízíme:

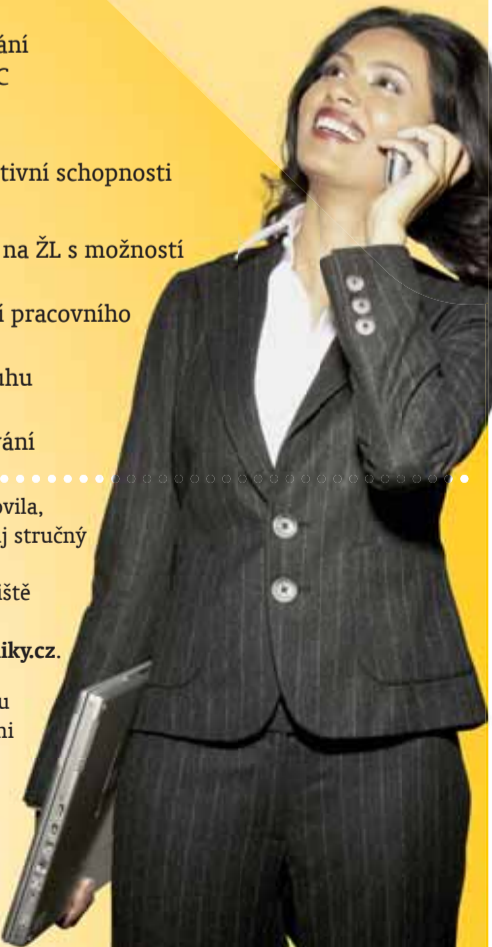
- zajímavou činnost na ŽL s možností převedení na HPP
- vysoké ohodnocení pracovního nasazení
- výkon práce v okruhu Vašeho bydliště
- pravidelné vzdělávání

Pokud Vás nabídka oslovila, neváhejte a zašlete svůj stručný pracovní životopis s uvedením místa bydliště do 15. října na adresu: personalistika@tydeniky.cz.

Vybraní uchazeči budou o konání VŘ vyzooměni písemně.

Těšíme se na Vaše e-maily.

PRAŽSKÝ
METROPOL

EXKLUZIVNÍ DÁREK PRO VŠECHNY PŘEDPLATITELE

Skvělá a voňavá sada Playboy je určena pro ty z vás, kteří si předplatí 12 čísel časopisu PLAYBOY anebo prodlouží předplatné na další rok.

Toaletní voda PLAYBOY 100 ml a deodorant ve spreji v ceně 450 Kč

Objednávám 12 čísel časopisu PLAYBOY za 999 Kč

Jméno	Příjmení		
Společnost	IČO	DIC	SIPO
Ulice a číslo	Město	PSC	
Telefon	Fax		

Předplatné objednávat jako dárek pro:

Jméno	Příjmení		
Ulice a číslo	Město	PSC	

OBJEDNÁVKU ZASÍLEJTE NA ADRESU:
Pro ČR - SEND Předplatné, s. r. o., PO BOX 141, 140 21 Praha 4.
Předplatné si lze také objednat prostřednictvím SMS na číslo 605 202 115.

Pokud jste aktivním předplatitelem a o dárek máte zájem hned, můžete si své předplatné do budoucna prodloužit na tel. číslo 225 985 225 nebo na mailové adrese send@send.cz

X-Trail versus Pathfinder

S Nissanem dvakrát do terénu

Metropol - test

Japonský Nissan v minulosti proslul kvalitními auty s nádechem solidně konzervativního designu. Ekonomická provázanost s francouzským Renaultem však přinesla v poslední době poněkud divočejší vary, na které nemusí být tradiční zákazníci značky zrovna příznivě naladěni. Aut do terénu se však extravagantní kreace designerů naštestí nedotkly. Představujeme modely X-Trail a Pathfinder.

Snad žádná ze světových automobilek nemá tak pestrou škálu typů s pohonem 4x4 jako Nissan. Počínaje třemi crossovery (Qashqai, Qashqai+2, Murano) a ikonou terénních vozů Patro-

korysé vnitřní prostornosti. Dlouhý rozvor však zákonitě znamená omezení v určitém charakteru terénu, při přejezdu série vyšších muld riskujeme posazení podvozku na „břicho“.

Nissan Pathfinder

lem konče. Modely X-Trail a Pathfinder leží někde uprostřed.

Posledně jmenovaný svou robustností Patrol hodně připomíná a terénní vložky našeho testování jeho schopnosti odhalily. Stoupavost téměř 40 stupňů hovoří sama za sebe. Přes rámovou konstrukci a přítomnost redukční převodovky je však Pathfinder překvapivě noblesní převozník po asfaltové silnici. Konstrukteři si dali záležet na klidném chování Pathfinderu v zatáčkách i při přeježdění nerovnosti.

Příjemně nás překvapila absence „roztrásenosti“, typické vlastnosti off roadů, která leckoho od koupi takového typu vozu odradí. Dlouhý rozvor sedmimístného Pathfinderu napovídá o jeho vel-

Kvalita a pohodlí

Také při pohledu na X-Trail nás okamžitě napadnou slova příbuzná robustnosti a solidnosti. Pokud bychom značili model X-Trail zkratkou SUV, poněkud bychom ho urazili, neboť také tento typ se díky elektronice vypořádá s docela náročným terénem. Hodně ovšem záleží na jeho obutí.

Nissan X-Trail

Pětimístný X-Trail je především velkým rodinným autem s prostorným variabilním interiérem, se kterým se sice nepustíme na Rallye Dakar, ale v zimě na horách se na jeho schopnost vyklouznout ze závějí můžeme spolehnout.

Uvnitř na nás podobně jako v Pathfinderu dýchne atmosféra kvality, vyváženosti a velkého prostoru. Sklápění zadních sedadel je manévr stejně snadný v X-Trailu jako v Pathfinderu s tím rozdílem, že X-Trail nabídne absolutně rovnou ložnou plochu, Pathfinder „jen“ téměř rovnou. O něco větší Pathfinder přece jen uveze více nákladu, ale kufr X-Trailu je před sklopením sedadel druhé řady překvapivě větší. Jeho výhodou je dvojitá podlaha, pod kterou se ukrývá šikový prostor objemu 1241 navíc.

Do terénu patří diesel

Oba testované vozy poháněly turbodiesely. Ten v X-Trailu objemu 2,0l s technikou „Common Rail“ je o poznání kultivovanější a pochopitelně i úspornější než vznětový agregát 2,5l v Pathfinderu. Lehčí X-Trail je navzdory menšímu motoru hbitější, a to jsme testovali vůz s automatickou převodovkou.

K dispozici je i šestistupňový manuál,

podobně jako v Pathfinderu. Pružnou, tichou a poměrně úspornou pohonnou jednotkou 2,0 dCi získává X-Trail výrazné body. Navíc nabízí i benzinový motor 2,0l, se kterým se cena X-Trailu dostane dokonce pod šest set tisíc korun. Terénním vozům však sluší turbodiesely a v takovém případě není rozdíl v cenách obou modelů nijak dramatický. Pathfinder a lze pořídit pod osm set tisíc, přičemž v základní výbavě najdete téměř všechny podstatné prvky bezpečnosti i komfortu včetně automatické klimatizace. Samozřejmostí je brzdový systém ABS a čelní i boční airbagy, hlavové a také ESP je

součástí až vyšších stupňů výbav. X-Trail nabízí i ESP v základu společně s dalšími elektronickými systémy sestavy „All Mode 4x4“. Velkorysost standardní výbavy

X-Trailu dokládá přítomnost kompletní sestavy airbagů včetně hlavových.

S Pathfinderem nepochybně uděláte na své okolí větší dojem, také v terénu dojedete dále, ale pro běžný praktický provoz je X-Trail výhodnější a úspornější řešení. Cenově lákavá je benzinová verze, kterou Pathfinder nenabízí. Přesto je Pathfinder mimořádný vůz. Velký, pohodlný off road s perfektními jízdními vlastnostmi na silnici za cenu SUV, která bývají v drtivé většině případů podstatně menší.

Text a foto: Manfred Strnad

Technické údaje

	Nissan X-Trail	Nissan Pathfinder
Objem motoru:	1 995 ccm	2 488 ccm
Výkon:	110 kW/150 k/4 000 ot.	126 kW/171 k/4 000 ot.
Točivý moment max.:	320 Nm/2 000 ot./min.	403 Nm/2 000 ot./min.
Max. rychlost:	188 km/h	180 km/h
Zrychlení 0 – 100 km/h:	11,2 s	11,9 s
Kombinovaná spotřeba:	7,1 l/100 km	9,8 l/100 km
Délka/šířka/výška:	4,63/1,785/1,68 m	4,74/1,85/1,763 m
Rozvor:	2,630 m	2,850 m
Světla výška:	200 mm	254 mm
Zavazadleník:	603 – 1773 l	190/515/2 091 l
Cena:	701 100 Kč	787 000 Kč
Cena od:	594 400 Kč (2,0 benzin)	787 000 Kč

Zpěvák Martin France pátý na festivalu Vastok bazar

Praha, Bachčisaraj | Zpěvák Martin France byl úspěšný na pátém ročníku pěveckého festivalu Vastok bazar, který se uskutečnil začátkem září v Bachčisaraji na nádvoří Chánova paláce z 15. století na Krymském poloostrově u Černého moře. Pro Českou republiku Martin France vyzpíval páté místo.

Martin France a Josef Čermák, který byl i za agenturu Nari Models pro zpěváka na Ukrajině pomocnou rukou.

Soutěže se zúčastnilo 40 zpěváků z 27 států a český reprezentant se probojoval do finálového večera, při kterém se utkalo již jen 16 zpěváků. „Po prvních dvou večerech, kde jsme zpívali po jedné písničce, jsem vůbec nedoufal, že se do finále probojuji. Po druhém večeru jsem si už zabalil své kostýmy na vystoupení s tím, že další den mohu cestovat po Krymu a poté přijdu fandit na finálový večer,“ vzpomíná Martin France.

Když mezi čtyřiceti interprety čekal na postupové výsledky, zazněla i Česká republika a jméno Martin France. „Byl to pro mě trochu šok a musel jsem se narychlo učít i finálový společný song v ruštině,“ řekl. Finálový večer točila státní celo-

plošná ruská televize RTR, včetně ostatních okolních států. Přímý přenos sledovalo 450 milionů diváků a Francemu se hned po přenosu doneslo, že pro Rusko a Kazachstán bylo nejlepší vystoupení právě České republiky.

Celkovým vítězem se stala zpěvačka z Uzbekistánu Difuzax Raximova, první místo pak patřilo Moldávii - zpěvákovi Alexandrovi Šendlerovi, druhé místo obsadil sbor mladých zpěváků z Krymu „Belbek“ a na třetí příčce se umístil zpěvák Srbska Saša Stefanović. Zvláštní cenu poroty si převzala zpěvačka z Turecka Čejden Gjurdan. Za originální národní píseň si cenu odnesl German z Kaka-sie. (met)

Uleví od bolesti
v práci, doma, při sportu.

Dolgit®

Pro můj snadný pohyb!

www.dolgit.cz

www.snadnypohyb.cz

Žádejte ve své lékárně!

Dolgit® gel a Dolgit® krém jsou léky k vnějšímu užití. Obsahuje ibuprofenum.
ČTĚTE PEČLIVĚ PŘÍBALOVOU INFORMACI.

Legenda českého plochého sklářství Štěpán Popovič: Být o krok napřed

manážer

RFK Invest

www.rfkinvest.cz

tel.: +420 739 541 921

RFK Invest, a.s., Husinecká 10, 130 00 Praha 3

RFK Invest

inzerce

Dvacet let stál v čele sklářského gigantu, dnes pod názvem AGC Flat Glass Czech, a.s. se sídlem v Teplicích, Dr. Ing. Štěpán Popovič, CSc. Pod jeho vedením se věhlas a um českých sklářů rozšířil i do zahraničí – především do střední a východní Evropy. Při příležitosti odchodu z pozice předsedy představenstva a generálního ředitele akciové společnosti byl čas na bilančování. Setkání se Štěpánem Popovičem, zkušeným manažerem a vynikajícím člověkem, vždycky obohatí. Nejinak je tomu tentokrát...

■ Začneme u školních let. Jaký jste byl žák a student?

Pokud se týče prospěchu, pak vždycky dobrý, maturoval jsem s vyznamenáním. Horší to bylo s chováním. Jako kluk a dospívající jsem byl spíš rebel, takže vím, co je ředitelská důtka a její následky. Také jsem příliš nectil autority, což mne ale po letech mrzelo, protože to si většina kantorů nezasloužila. Od 14 let jsem hrál po večerech v kapele, takže se například stalo, že jsem zaspal Státní svátek a nepřišel na povinné oslavy.

■ Čím vám učarovalo právě sklo?

Jako student jsem byl na exkurzi v ústecké sklárně, kde se mi líbilo foukání demižonů. Tehdy jsem si řekl, že to bych chtěl dělat. Proto jsem si ve 4. ročníku na univerzitě vybral jako specializaci technologii skla. V Ústí mi dali stipendium a sem jsem po absolvování vysoké školy nastoupil jako inženýr. Pamatuji se přesně, že s platem 1 200 korun za měsíc. Protože už jsem měl rodinu, bylo to málo, a tak jsem šel na pozici strojníka do nepřetržitého provozu. V roce 1969 přišla povinná základní vojenská služba – v mém případě na postu leteckého mechanika. Po návratu do sklárny jsem pracoval jako technolog. Pořád jsem byl vázán k Ústí jako stipendista a k tomu jsem dostal půjčku na byt.

■ A jak to bylo dál?

V sedmdesátých letech jsem chtěl přejít do Výzkumného ústavu sklářského v Teplicích, ale v prosinci 77 přišla z personálního oddělení nabídka na pozici ředitele závodu Lesní brána v Dubí, kde se tehdy vyrábělo skleněné vlákno. Tam jsem byl tři a půl roku. Odtud jsem přešel na stejný post do největšího závodu podniku Sklotas v Řetenicích, v roce 84 jsem se stal výrobním ředitelem koncernu Sklo Union, o čtyři roky později podnikovým ředitelem Obasu a v 89. roce generálním ředitelem státního podniku Sklo Union.

■ V Čechách právě nesměle začínala privatizace státního majetku...

Ano, Sklo Union byl tenkrát prvním podnikem v Československu, který šel do privatizace se zahraniční účastí. Jednali jsme se všemi světovými významnými výrobci plochého skla. Nakonec zvítězil belgický Glaverbel. Složitě to bylo především v tom, že chyběla potřebná legislativa. Vzpomínám, že jsme využívali služeb Americké investiční banky, britských právníků atd. Na tehdejší dobu to byl velmi odvážný krok...

■ Zastavme se na místech v hierarchii nejvyšších a s nimi spojenými úkoly...

Po vstupu a přejmenování divize plochého skla na Glaverbel proběhla totální reorganizace společnosti. Některé závody prošly rekonstrukcí, jiné provozly přestaly vyrábět. Zakrátko se Glaverbel Czech a.s. se sídlem v Teplicích stal největším výrobcem plochého skla ve střední a východní Evropě. Na základě dosažených výsledků a bohatých zkušeností z reorganizace jsem dostal stejný úkol v Rusku. Dnes je skupina ASAHI

v Rusku největším hráčem na trhu v produkci plochého skla.

■ V letech 1992 až 2000 jste byl předsedou Svazu průmyslu a dopravy ČR a mnozí ekonomové i politici by vás v té době rádi viděli na postu ministra. Co považujete za svůj největší úspěch na tomto poli a proč jste do politiky nešel?

Za největší úspěch pokládám fakt, že svaz měl v té době značnou autoritu, všichni ho brali vážně a zasadil se o řadu daňových výhod, které průmysl získal. Naproti tomu je mi politika bytostně cizí.

■ Světový sklářský gigant několikrát změnil vlastníka. Co to znamenalo pro vaše rozhodování a postoje v řízení společnosti?

Z hlediska výroby to zpočátku prakticky neznameno nic. Až po převážení japonského vlivu se procesy začaly měnit. Japonci mají hierarchický, téměř vojenský způsob řízení, poměrně dlouho se rozhodují, preferují jiný způsob investování než my, Evropané.

■ V jaké situaci společnost zanecháváte – jakou příčku v holdingu zaujímá AGC Flat Glass Czech a co byste jí přál?

Pořád platí, že akciová společnost AGC (Asahi Glass Company – nyníjší obchodní jméno společnosti pozn.redakce) Flat Glass Czech je jedna z nejlepších v celé skupině a já bych svému nástupci, kterým je viceprezident firmy v Bruselu Ing. Pavel Šedlbauer, a celému týmu našich sklářů, jejichž umu a zkušenosti si velmi vážím, přál, aby to tak zůstalo.

■ Mezi vaše aktivity patří také dlouhodobá podpora středního a vysokého školství – založení Střední odborné školy a středního odborného učiliště sklářského v Teplicích, každoroční granty a přednášková činnost pro studenty severočeských univerzit v Ústí nad Labem a v Liberci. Budete v ní pokračovat?

S odborným školstvím jsem spolupracoval celá léta. S libereckou univerzitou, jejímž jsem absolventem, od samotného začátku. Proto vím, že v Liberci a okolí nikdy nebyl těžký průmysl, nebyla tam takzvaně nevzdělaná síla a jsou tam velcí patrioti nejen vysokého školství. Opačná je situace na severozápadě Čech – v Ústí. Tady jsem na pozvání paní rektorky působil jako přednášející tři roky na Univerzitě J. E. Purkyně, spolupráce byla naprosto skvělá, nabídku na další období jsem od vedení dostal. Školství je ale závazek a ten už nechci mít.

■ Společnost AGC je několik let majitelem fotbalového klubu FK Teplice. Jak hodnotíte spolupráci v této oblasti?

Pomoc sklárny teplickému fotbalu se datuje z doby, kdy hrál klub II. ligu a stadion Na Stínadlech byl na spadnutí. Dnes patří k nejlépe vybaveným v republice, fotbalisté FK Teplice hrají nejvyšší ligu a dvakrát vyhráli Český pohár. Zvlášť za to druhé letošní vítězství fotbalistům děkuji. Tady bych rád zmínil, že řada kraj-

Profil:

Dr. Ing. Štěpán Popovič, CSc., narozen 25. 12. 1945 v Ústí nad Labem, absolvent VŠ strojní a textilní v Liberci a VŠ ekonomické v Praze, jazykové vybavení: čeština, ruština, angličtina, ženatý, dvě děti – dcera Andrea a syn Radek, koníčky: zahrada, četba, nejoblíbenější kniha „Milenci a vrazi“ severočeského autora Vladimíra Párala, rád poslouchá jazz, životní krédo: být o krok napřed

ských měst by byla šťastná, kdyby takovou podporu a reprezentaci měla. Škoda, že to neplatí o Teplicích, kterým jméno doma i ve světě dělají právě sklo, lázně a fotbal.

■ Dá se alespoň přibližně spočítat poměr vašeho času, strávený v práci, na služebních cestách a v soukromí?

Na hodiny, dny, týdny, ba měsíce vám to nedokážu říct. Ale soukromí bylo hrozně málo. Nejvíce lichého času jsem strávil při služebních cestách, na letištích. Abych ho vyplnil, vozil jsem si práci s sebou.

■ Co všechno jste si musel díky došavadní profesi v osobním životě odpustit?

Jedním slovem všechno – kdysi mi ředitel Zdeněk Mašek, kterého jsem střídal, když odcházel na jinou

práci, řekl – budeš hrozně osamělý. A měl pravdu. Pozice generálního ředitele mi vzala nejen soukromí, ale i spoustu vztahů. Často jsem přemýšlel, z jaké pozice se mou kdo mluví. Jsem si vědom toho, že vliv a moc jsou důležité faktory. Přimo i nepřimo jsem za svou kariéru ovlivnil životy tisíců lidí, řadě z nich jsem pomohl, a to mě těší. Osobní život jsem ale musel oželeť.

■ Máte teď víc času na rodinu a koníčky?

To ano, rozhodně. Rodině toho mnoho dlužím, a tak jsem hodně doma. Na zahrádě teď doháním agrotechnické lhůty, které jsem zanedbal a také se víc věnuji svému příteli – německému ovčákovi Dastymu.

■ Nevěřím, že budete jen odpočívat, i když si to po čertech zasloužíte.

te. Kam budou směřovat vaše další kroky?

Máte pravdu, úplně neodpočívám. Jsem předsedou dozorčí rady akciové společnosti Lázně Teplice. Chci pomoci při zviditelnění a zvýraznění jejich dobrého jména, a tak bych se rád věnoval marketingu. Momentálně jsem ve stádiu seznamování se s novým oborem.

Ještě doplníme, že na trhu je právě v těchto dnech kniha Štěpána Popoviče „Výroba a zpracování plochého skla od historie až po současnost“, kterou vydalo nakladatelství Grada a již autor věnoval tři roky práce.

Text: Metropol
Foto: archiv Štěpána Popoviče

Michal Neuvirth dobývá Ameriku

Praha | Část léta strávil v rodném Ústí nad Labem, ale čeká jej kemp týmu kanadskoamerické NHL Washington Capitals, za nějž už letos nastoupil a po vítězné premiéře plnil stránky zámořských novin.

Kamarádi s Ovečkinem, bydlí v luxusním bytě s výhledem na Kapiitol. Kdo je tím borcem? Hokejový brankář Michal Neuvirth, člen české reprezentační dvacítky, s níž získal před rokem a půl bronz na světovém šampionátě. A letos na jaře hvězda Calder Cupu, kdy se svým týmem AHL Hershey Bears složil v šestém finále této soutěže před patnácti tisíci diváky celek Manitoby ve Winipegu s výsledkem 4:1 a celou sérii 4:2. Pensylvánské Hershey je far-

mou Washingtonu Capitals. Za něj nastoupil Michal již pětkrát a teď na letním kempu bude spolu s Varlamovem a Theodorem usilovat o místo washingtonské brankářské jedničky. Začínal jako žák v ústeckém Slovanu. Jeho otec Petr Neuvirth také chytal, ale mladého Michala do ničeho netlačil. Byla to jeho volba.

Z Ústí nad Labem přešel do dorostu a později i juniorů pražské Sparty, chytal na mistrovství světa hráčů do osmnácti let a pak odešel do zámoří. V Americe byl dvakrát. Nejprve odešel do Plymouthu, pak střídal týmy, posledním úspěchem zatím bylo vítězství s Hershey Bears v AHL a Jack A. Butterfield Trophy pro nejužitečnějšího hráče play-off. Tuto cenu získal odchovanec Slovanu Ústí nad Labem, který působil poté ve Spartě Praha jako první Čech. Vychytal zde i čtyři nuly, měl průměr 1,92 branky na zápas a úspěšnost

zároků 93,2 procenta. A poté sehrál samozřejmě pět zápasů NHL za Washington Capitals. V prvním z nich, tedy v premiéře v kanadsko-americké NHL, pochytil na ledě Tamy Bay jedenáct střel a přispěl tak k výhře svého týmu 5:1. Navíc byl Michal za svůj výkon vyhlášen třetí hvězdou zápasu. Za nejlepšího našeho současného brankáře pokládá Tomáše Vokouna a chce se mu minimálně vyrovnat. A návratu Haška do aktivní činnosti fandí. Vždyť když chytal šestačtyřicetiletý Chelios, může i čtyřicetiletý Hašek. Dominik je podle něj žijící legenda a těžko ho bude někdo překonávat. V družstvu Washingtonu hraje se současně nejlepším hráčem NHL Ovečkinem. A ten mu poslal po zisku Calder Cupu pozdravný mail, čehož si Michal hodně váží. Ale na tréninku ho už párkrát vychytal.

Michal je ústeckým patriotem. Na přílbě má kromě medvěda – symbolu týmu Hershey Bears a nápisu Capitals i hrad ústecký Střekov. Když se v zámoří ptali, co je to za hrad, pravil, že hodně stará dominanta Ústí nad Labem, tak stará, že tehdy ještě Amerika nebyla ani objevena Kolumbem. Část léta strávil v Ústí nad Labem s rodinou a kamarády, v Americe se po nováčkovských začátcích již adaptoval, ale jak říká, doma je doma. Kromě hokeje je i velmi dobrým tenistou, tenisem a počítačovými hrami vyplňuje svůj volný čas, pokud jej má. O čem sní? O zlatu z olympiády a Stanley Cupu. Přejme si, aby se to mladému hokejovému brankáři, který dobývá Ameriku, vyplnilo.

Text: Ervín Dostálék
Foto: archiv

Ivu aerobik zcela pohltil

Praha | Trenérka Iva Šramlová vede již několik let děti a dospívající juniorky k vynikajícím výsledkům v aerobiku. Z řad jejich světenkyň se rekrutují několiknásobné mistryně republiky, výjimečná nejsou ani nejvyšší ocenění na celosvětových soutěžích.

■ Významné sportovní výsledky „vašich“ dětí už málo kdo překvapí. Čemu tento úspěch připsujete?

Treninky u nás v klubu (Pro Fitness Praha – pozn. red.) určité jistotou naplní a kázeň mají. Neustále pracujeme na zvyšování celkové kondice, prvky obtížnosti učíme trpělivě, ke složitějším a těžším směřujeme postupně. Ke každému dítěti musím volit často úplně jiný přístup, závodní sestavy je potřeba vytvořit každému „na tělo“. Důležitá je také vůle dětí a jistota podpory rodičů. Jedině tak je možné se udržet na medailových pozicích tak dlouho.

■ Trénování dětí je bezesporu náročné. Jak velká dávka tolerance a trpělivosti je k tomu potřeba?

Až tato činnost nebude přinášet radost mně, ani dětem, skončíme. Trpělivost je ale samozřejmě jedním ze základních pilířů této práce. Na druhou stranu ji částečně cítím jako poslání. Nechci po dětech jen výkon, mým hlavním přáním a snahou je vhodně vyplnit jejich volný čas, oživit tak potřebný pohyb, který je navíc ve spojení s hudbou velmi motivační. Chci, aby byly dobře vybavené do života, uměly překonávat překážky a někdy i chvilkové neúspěchy. V našem kolektivu máme krásné, zdravé, chytré děti, které obdivuji. Proto mi práce s nimi za to stojí.

■ Existuje v tomto, zejména ženském, sportu mezi dětmi rivalita?

Rivalita mezi mými svěřenci mi připadá zatím zdravá. Ve sportovním aerobiku pod organizací FIG je technika a hodnota prvku přesně daná, takže děti mezi sebou dobře vidí, kdo jak prvek stihl natrénovat a jak jej na závodech předvedl. A to vede i k tomu, že si děti postupně přirozenou cestou zvyšují laťku. Dokonalost vidí u špičkových závodníků, to je pak velká motivace do dalšího tréninku.

■ Co zbyde, když z vašeho života vyškrtnete sport. Jak odpočíváte?

Trenérina je i mým koníčkem, pohlcuje mě zcela, takže „vypnout“ se mi příliš nedaří. Až bude čas, vrátím se k četbě a studiu z knih, shlédnu filmy, zajdu na oblíbený balet, do divadla. Tíhnu i k výtvarnému umění, k přírodě, zajímá mě psychologie, filozofie. A také si více zaspoutuji sama, to mi chybí.

Text: Jana Lupoměská, foto: Michal Hložek

Black Horse Show na Císařském ostrově

Praha | Císařský ostrov - Jezdecký areál In-Expo Group s.r.o. na Praze 7 - bude 9. a 10. října hostit druhý ročník divadelně-jezdeckého představení Black Horse Show.

Příští koně se svými jezdci budou představovat historická období. Scénická show nabídne ohlednutí do dob rané gotiky, křížových výprav a mnoho dalších překvapení. V roli moderátorů se představí herci Jakub Křikava a Jiří Lastovička. Účinkovat budou kaskadéři a další herci pražských divadel. Největší koňskou hvězdou bude plemenný fríský hřebec dovezený přímo pro tuto show z Holandska. Vystoupí také nedávno importovaný hřebec Baron, jediný oficiální plemník fríského koně v ČR, schválený holandskou stranou. Celkem se v rámci celé show představí přes 40 koní různých plemen, např. také arabští plnokrevníci, lipicáni nebo velkopolský kůň.

Fríský kůň je považován za noblesní černou perlu mezi koňmi. Vyniká především černou havraní barvou a typickou dlouhou hřívou s ocašem a rousy. Ladný pohyb s vysokou akcí končetin a extrémně přátelská povaha jsou charakteristickými rysy těchto koní. (met)

aerobik

sportovní osobnost

RFK Invest

www.rfkinvest.cz

tel.: +420 739 541 921

RFK Invest

inzerce

RFK Invest, a.s., Husinecká 10, 130 00 Praha 3

Zdravím vás, vážení a milí čtenáři, a příznivci METROPOLU

věřím, že jste si našli v každodenním shonu chvilku na listování Pražským Metropolem a vybrali si podle svého gusta. Také tentokrát jsme se snažili o co nejširší záběr.

Z titulní stránky dnešního vydání se na vás usmívá další z osobností úspěšného TV seriálu Ordinače v růžové zahradě. Roli vrchní sestry hraje Miluška Bittnerová,

kteřá má kromě herectví i další ušlechtilé zájmy, jak prozradila naši redaktorka Janě Lupoměské. Druhá stránka patří již tradičně krátkým zajímavostem – je tu pro každého něco.

Podzim je tady, a tak nezaškodí připomenout si léčivé účinky bylinek. Jak s nimi potěšit tělo i duši, to vám poradí odbornice na slovo vzatá paní Venuše Studničková. Pro motoristy tentokrát máme srovnávací test vozidel značky Nissan. Pokud toužíte právě po terénním automobilu, můžete se nechat inspirovat.

V naší republice máme vynikající manažery, kteří ji proslavili v cizině. Patří k nim legenda českého plochého sklárství Štěpán Popovič, který své bohaté znalosti zúročil v právě vydané knize „Výroba a zpracování plochého skla od historie až po současnost“. Čtenáři si ho mohou pamatovat jako bývalého předsedu Svazu průmyslu a dopravy ČR. Mnozí politici by jej rádi viděli na pozici ministra. Na to, proč se tak nestalo, a další otázky, ochotně odpověděl Pražskému Metropolu.

Ze sportu jsme se vydali za hoke-

jem do zámoří, pro ženy jsme s trenérkou Ivou Šramlovou zaskočili na aerobik a milovníci koní se mohou vydat na Black Horse Show. Střípky ze společnosti včetně pozvánek se prolínají celým dnešním číslem, a tak si vyberte, nač máte právě náladu a chuť.

Za dva týdny nashledanou se za celý tým redakce, obchodního a grafického oddělení těší

Renata Langmannová
šéfredaktorka
redakcepraha@tydeniky.cz

Celebrity v aquaparku

společnost

Iveta Lutovská

Ve Vodním světě v Čestlicích v Praze se sešlo 17. září více než sto dětí z dětských domovů. Ve spolupráci s občanským sdružením Slunce dětem, jehož zakladatelkou je 2. česká vicemiss 2007 Lilian Sarah Fischerová, uspořádal aquapark zábavné odpoledne plné soutěží.

Děti přišly podpořit české celebrity, mezi kterými nechyběli moderátorka a mluvčí Ministerstva pro lidská práva a národnostní menšiny Lejla Abbasová, Česká miss 2009 Iveta Lutovská, herec Filip Tomsa, rosníčka TV Prima Lucie Křížková – Váňová, herečka Veronika Nová, veslařka Mirka Knapková a další. Děti z pražských a středočeských dětských domovů měly do Vodního ráje vstup zdarma. Navíc si užily spoustu zábavy na suchu i ve vodě. Soutěžilo se třeba v tancování, jízdě na nafukovacích kosátkách nebo v lovení rybiček z bazénu.

Speciální disciplínou byla soutěž o nejzajímavější vystoupení aquabell. „VIP patroni měli za úkol během pěti minut připravit s dětmi ze svého družstva neoriginálnější dvouminutovou sestavu, kterou pak divákům a členům poroty předvedli v jednom z bazénů čestlického aquaparku,“ řekl generální ředitel Aquapalace Praha Radek Steinhajzl.

Po skončení soutěžního programu si děti s chutí vyzkoušely jednotlivé atrakce rozlehlého Vodního světa, od skluzavek přes tobogány, dětská vodní hřiště až po umělé vlnobití ve speciálním bazénu. (s)

Stock 2010 s Alenou Šeredovou

Kalendář Stock 2010 pokřtila jeho tvář, modelka Alena Šeredová (vpravo), kmotrou prestižního kalendáře, jehož se už prodalo přes pět tisíc kusů, byla Iva Kubelková. Fotografie vznikaly v Itálii, kde Alena Šeredová žije se svým manželem, italským brankářem Buffonem, v době, kdy už čekala druhé dítě. Producentem kalendáře je Pavel Trčka, fotografie pořizoval Stanislav Merhaut. (de)

Lyrikál a CD Kudykam

Se zvědavostí a napětím očekávaná událost letošní divadelní sezony, premiéra lyrikálu Michala Horáčka a Petra Hapky Kudykam, se blíží. 2009 veršů a 19 písní příběhu odvážné cesty poutníka ze suterénu Penziónu Svět zazní z jeviště Státní opery Praha poprvé 21. října. O pár dnů dříve, 12. října, se Kudykamovi příznivci dočkají vydání stejnojmenného alba.

CD Kudykam je s celkovou stopáží 57 minut „nejdélehrajič“ deskou v pětadvacetileté historii spolupráce klasiků českého šansonu. „Žádné z našich pěti předchozích alb nepřesáhlo 43 minut. Ku-

dykam obsahuje třináct písní a jeden bonus. Více už jsem si trpělivost posluchačů pokoušet netroufal. Proto jsem musel nechat stranou i píseň nazpívanou samotným Petrem Hapkou (spolu s Jiřím Lábusem a Michalem Pavlatou) a také song s Lucií Bílou,“ řekl Michal Horáček. (met)

Dokonalý svět v roce 2010

Šestnáctidílný seriál z módního prostředí Dokonalý svět byl po 218 natáčecích dnech dokončen. Příběh scénářistky Mířky Vopavové se odehrává v redakci luxusního lifestyleového časopisu Grace. S hrdiny seriálu se diváci TV Nova setkají v příštím roce. Mezi nimi budou například (na snímku Jana Dejmková, Juraj Kukura, Saša Rašilov, Jitka Čvančarová, Tereza Brodská nebo Jana Hlaváčová. (de)

AKCE!!!

**OKNA
DVEŘE
vchodové
od 5800 Kč**

Dr. Martínka 5 www.takbud.cz
700 30 Ostrava tel. 775 444 434

OKNOSTYL
DOKONALÁ OKNA
PVC | Hliník | Dřevo | Vrata | Příslušenství | Montáž

**SLEVA
55% + 3%**

Zelená úsporám
POMŮŽEME VAM SE ZISKÁNÍM DOTACÍ

*Při objednávce do 31. 10. 2009
www.oknostyl.cz

Zdár / Sáz.
Strojírenská 371
T: 731 501 744

Hradec Králové
Habmanova 240
T: 731 658 259

Svitavy
nám. Miru c.p. 48
T: 733 539 151

Šumperk
Slovanská 3123/13
T: 775 575 820

Valašské Meziříčí
Poláškova 176
T: 774 310 363

Praha 6
Suchbátův nám. 8
T: 733 642 585

Další pobočky:
Blansko
Tišnov

Lokomotivě je 15 let

Rock 'n' rollová skupina Lokomotiva v čele s Petrem Vondráčkem oslavila 15. září v Lucerna Music Baru patnácté narozeniny.

Lokomotiva - čtveřice hudebníků, která spolu existuje ve stejném složení již od roku 1994 a za tu dobu natočila čtyři CD (Strojek hodinový, Rokenrolové harašení, Tancuj tro-

chu víc a Čtyři z vlaku a jazz). Kapela je známá i z účinkování v televizních pořadech Miloslava Šimka a Zuzany Bubílkové „S politiky netančím“. (de)

Obnovená premiéra Johanky z Arku

Divadlo Kalich uvedlo 14. září obnovenou premiéru slavného muzikálu Ondřeje Soukupa, Gabriely Osvaldové a Jiřího Hubáče Johanka z Arku. V Divadle Kalich se sešli jak herci z původní inscenace, tak i noví protagonisté. Představení nově doprovází živá kapela a herci na sobě mají výpravnější kostýmy než v původní verzi, nová je i scéna. Muzikál o francouzské světici je odbornou i laickou veřejností hodnocen jako jedno z nejlepších původních českých děl tohoto žánru. (de)

